

fra 20 Øre til 15 Øre pr. Pd. Brændevinstolden er nedsat til det halve, hvilket jo er i Overensstemmelse med, at Brændevinsafgiften, som vi senere komme til, er nedsat til det halve, og de to Nedsættelser staa derfor ganske i Forhold til hinanden. Der er fremdeles regnet med den nuværende Beskyttelse, med 15 Øre pr. Pot 8 Graders Brændevin. Saaledes er den nuværende Beskyttelse, og saaledes bliver den fremtidige Beskyttelse efter Regeringens Forslag. Det er jo en ret klækkelig Beskyttelse. Efter hvad jeg tror at vide om Priserne i Udlandet paa Sprit og Spiritus i det hele taget, fejler jeg næppe, naar jeg siger, at denne Beskyttelse udgør henvend 150 pCt. af Indkøbsprisen. Altsaa, Beskyttelsen for Brændevin bliver den samme som hidtil, men Beskyttelsen for Vin foreslaar man betydelig højere. Man foreslaar at gaa ned fra 20 Øre til 15 Øre pr. Pund af Vin i Foustager, medens man bliver staaende ved 2 Kr. pr. Pot for Vin paa Flasker, Glasballons og Krukker. Det vil med andre Ord sige, at man opnaar en meget betydelig Forhøjelse af Beskyttelsen for Vinfabrikanterne her i Landet. Der er noget, jeg ganske særlig maa pege paa ved dette Forslag angaaende Spiritustolden. Det har været sagt fra mange Sider, at man holder paa en Alkoholbeskatning efter stigende Skala; saa vidt jeg ved, have Agrarerne paa deres Program dette Punkt om Alkoholbeskatning efter stigende Skala. Det er en Tale, som kan lyde meget kønt, hvis den bare var gennemførlig. Men her ser man findes lige det modsatte: en Alkoholbeskatning for de simple Varer i temmelig betydelig Grad, mindre for de bedre Varer. Det er altsaa lige det modsatte af den stigende Skala. Brændevinsskatten skal jeg for øvrigt ikke udtale mig videre om her, den komme vi jo til at tale om ved det følgende Lovforslag. Jeg skal derfor for Øjeblikket indskrænke mig til disse Bemærkninger vedrørende Spiritustolden.

Dernæst har jo den højtærede Finansminister foreslaaet at optage den nuværende Told paa Petroleum og Ris. Angaaende dette Punkt vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Det er ret ejendommeligt at lægge Mærke til, at medens man ikke blot fra Venstres, men ogsaa fra Højres Side i Agitationen stadig har gjort gældende, at man vil have Nedsættelse paa almindelige Livsfornødenheder og paa almindelige Forbrugsgenstande og Forhøjelse paa Lüksusgenstande — det sidste er dog udelukkende sagt fra Højres Side —, saa

ender man i dette Forhold med at opretholde Told paa en almindelig Livsfornødenhed som Ris og paa en almindelig Forbrugsgenstand som Petroleum, der ikke kan undværes i noget, end ikke i den fattigstes Hus. Medens man nok vil beholde Toldfrihed paa Kul og Metaller, hvilken hovedsagelig kommer Industrien til Gode, vil man ikke have Toldfrihed paa saa almindelige Livsfornødenheder og Forbrugsgenstande som nævnt. Det er en ret ejendommelig Betragtning. Og at man saa forlanger som Vederlag for Nedsættelse af Tolden paa Kul og Metaller, paa hvilke Tolden udgør tilsammen henvend 3 Millioner, Indførelsen af en Brændevinskat, det gaar over min Forstand. Jeg kunde forstaa — skønt det er ikke min Betragtning — om man sagde: Vi gaa ned med Tolden paa adskillige almindelige Forbrugsgenstande og forlange saa en Brændevinskat til Dækning; det kunde jeg forstaa fra de Herrers Standpunkt, men jeg kan ikke forstaa, hvad Nytte det skulde være til, at man sagde til den menige Mand: Nu skal du have Toldfrihed for en Genstand, som du daglig bruger, men til Gengæld skal du betale Told af en anden Ting, som du ogsaa daglig bruger.

Hvad den finansielle Stilling angaar, som den ærede Finansminister har opgjort, vil jeg gerne tillade mig nogle enkelte Bemærkninger. Han er kommen til det Resultat, at hvad Folketinget har vedtaget, betyder en Nedgang af 6,913,000 Kr. Jeg skal dertil bemærke, at for det første er det dog ret ejendommeligt, at Ministeren benytter et fra det tidligere benyttede forskelligt Grundlag for denne Beregning. Vi pleje ellers at være enige om, at det er ikke heldigt at gaa ud fra et enkelt Aar, da der i dette kan være Forhold, som ere afvigende fra de almindelige; der kan i det enkelte Aar være en Afvigelse opad eller nedad. Man plejer derfor at vælge et Gennemsnit for 5 Aar for at komme til et nogenlunde paalideligt Resultat. Det har Toldkommissionen i sin Tid gjort; den valgte Femaaret 1890—94 og paa Grundlag deraf byggede den sit finansielle Resultat. Folketinget har benyttet Femaaret 1892—96. Landstinget fandt derimod i Fjor ikke Anledning til at benytte dette Femaar, men benyttede de to Aar 1896—97, i hvilke Aar der var en meget stærk Indførsel. Nu vælger Finansministeren Tremaaret 1896—98, i hvilke Aar Indførslen ligeledes har været i en særdeles stærk Stigning. Jeg vilde have anset det for heldigt, om Finansministeren havde fulgt